

Žalmy: Ježíš Kristus je Král!

Introit: Jan 10:11
Hlavní čtení: Ž 2

1. čtení: Matouš 2:1-12 (Vyprávění dětem)
3. čtení: 1. Petrova 2:13-18

Milí bratři, milé sestry,
mudrci se tedy náramně radovali, že konečně našli toho „právě narozeného krále Židů.“ (Mt 2:2).
Evangelista Matouš vypráví:

- ¹⁰ Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. ¹¹ Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu. (Mt 2:12)

Tito „dva a více mudrci“ tedy přistoupili k tomu malinkému dítěti a padli před ním na tvář. Klaněli se mu. Vzdali mu čest a slávu. Vyjádřili mu své uznání a svou podřízenost. A obdarovali Ježíše třemi vzácnými dary.

1) Ž 72: Král, který miluje ubožáky a jehož jméno je věčné

My dospělí teď opět vstoupíme do hlubokých vod Knihy žalmů... Budou nás zajímat právě ty Žalmy, které prohlašují Ježíše Krista za krále, za pravého božského vládce. Pod dojmem dnešního evangelijního příběhu totiž alespoň některým z nás automaticky naskočil **Žalm 72**, který zpíváme většinou o Vánocích:

- *A přinese mu dary k poctě Arab i Habešan, do jeho služby dá se v úctě lid cizí ze všech stran.* (EZ Ž 72)

Tento Žalm 72 skutečně mluví o královském Synu, o tom mocném potomku krále Davida, kterému se jednou budou klanět králové světa a přinášet mu dary. Zní takto:

- ¹ Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, ² aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. ¹⁰ Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové Šeby a Seby. ¹¹ Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit. ¹² Vysvobodí ubožáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka. ¹³ Bude mít soucit s nuzným ubožákem, ubohým zachrání život. ¹⁴ Vykoupí je z útisku a od násilí, jejich krev mu bude drahocná. ¹⁵ Ať je živ! Budou mu dávat zlato z Šeby, ustavičně se za něj modlit, žehnat mu neustále. ¹⁷ Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno. Budou si jím žehnat, všechny národy ho budou blahoslavít. (Ž 72:1-2.10-15.17)

Dobře, dobře... Tito lidé, kteří přišli do Betléma poklonit se narozenému Ježíši, zřejmě nebyli králové. Byli to mudrci. Mágové. A navíc přišli z východu. A ne ze španělského Taršíše, tedy ze západu. Ani z Šeby, tedy z jižní Arábie. Nepřišli tedy do Betléma z těch míst, o kterých mluví tento Žalm.

Ale to by nás nemělo odradit! Navzdory těmto rozdílům slyšme dnes to podstatné, co zaznívá v obou textech: **Ježíš Kristus je božský král**. Žalm 72 prorocky (dopředu) oslavuje Ježíše Krista jako velikého, Božího krále. Původně se tato starozákonní píseň sice měla vztahovat na Šalomouna. Ale slova tohoto Žalmu míří dál! Na toho, který krále Šalomouna dalece přesahuje a převyšuje: Na Ježíše Krista.

Teprve Ježíš Kristus se přece skutečně zastal ubožáků, vykoupil je! Teprve Ježíši byla drahocná krev ubohých lidí! (v. 14) Místo jejich krve byl tento král ochoten prolít svou vlastní krev - na kříži. Aby je svou smrtí zachránil z hříchu a ze smrti. Aby skutečně zachránil jejich život. (v. 13)

A teprve Kristovo jméno je věčné, jak to Žalm 72 vyhláší. (v. 17) Ne jméno Šalomoun. Ale jméno Ježíš. Tímto jménem si přece žehnají lidé po celém světě už 2000 let. A nepřestanou s tím, dokud se on sám, ten pravý Boží král, neobjeví znovu ve své slávě a moci.

Vždyť tak nějak to vidí apoštol Jan, pisatel knihy Zjevení:

- ²³ *To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek.* ²⁴ *Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu.* (Zj 21:23-24)

2) Ž 45: Král, který miluje spravedlnost

Bratři a sestry, podobné proroctví o Ježíši Kristu můžeme zaslechnout ještě třeba z **Žalmu 45**:

- ⁷ *Tvůj trůn, ó božský, bude stát věčně a navždy, tvým žezlem královským je žezlo práva.* ⁸ *Miluješ spravedlnost, nenávidíš zvlí; proto tě, božský, pomazal Bůh tvůj olejem veselí nad tvoje druhy.* (Ž 45:7-8)

Tato slova cituje autor listu Židům. Přímo je vztahuje na Ježíše Krista. Na toho božského vladaře, který svou důstojností a svou mocí převyšuje všechny lidi i všechny andělské bytosti. Asi stejně jako Slunce převyšuje plamínek svíčky.

- ⁷ *O andělech je řečeno: 'Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.'* ⁸ *O Synovi však: 'Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království,* ⁹ *Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.'* (Žd 1:7-9)

Kristus je tedy tím věčným vládcem, který miluje spravedlnost. A který zároveň chová odpor k veškeré nepravosti. Tento vladař miluje spravedlnost natolik, že svým životem a svou smrtí daroval spravedlnost mnohým bezbožníkům. I nám. A to za cenu vlastního utrpení. Ale zároveň: Veškerou nepravost jednou spravedlivě odsoudí. Ta totiž do jeho budoucího království vstoupit nesmí.

3) Ž 2: Král, který bude vládnout všem

No, a dalším Žalmem, který prohlašuje Ježíše za Bohem ustanoveného krále a svrchovaného vládce světa, je **Žalm 2**. Tato biblická píseň nám nejprve sděluje, že mocní tohoto světa se budou stavět proti Bohu a proti jeho Synu, Hospodinem pomazanému králi:

- ¹ *Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?* ² *Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho:* ³ *“Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme.”* (Ž 2:1-3)

To se jim ale nepodaří! Jejich snaha zničit pouto mezi Bohem a jeho Synem je marná. Jejich snaha zničit Syna je směšná. Dětská. Tito králové se v tu chvíli budou chovat jako děti na základní škole, které plánují vzpouru proti své učitelce. Možná si na to někteří vzpomenete... O přestávce jsme se vášnivě domlouvali, že až paní učitelka vejde do třídy a bude chtít psát písemku, nikdo z nás ji neuposlechne. Nikdo psát nebude. *Když to uděláme všichni, tak to vyjde*, říkali jsme. A paní učitelce nezbude nic jiného, než písemku odložit na jindy! A pak zazvonilo. A paní učitelka vstoupila do třídy. A řekla: *Vytáhněte si papíry a tužky. Budeme psát písemku.* A jeden po druhém jsme si vytáhli papíry a tužky – a písemka se psala. Nenašel se nikdo, kdo by jí vzdoroval. Šmahem bylo po vzpouře, kterou jsme plánovali celou velkou přestávku. Přesně tak směšná je vzpoura nejmocnějších lidí proti Bohu a jeho králi.

A proto na tyto pyšné a proti-božské lidské snahy Hospodin reaguje smíchem a rozhořčením zároveň:

- ⁴ *Ten, jenž trůní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu.* ⁵ *Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem:* ⁶ *"Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!"* (Ž 2:4-6)

A přesně o to se podle Nového zákona pokusili vládcové země, když se rozhodli ukřižovat Pána Ježíše. Apoštol Pavel káže židům v Antiochii:

- ²³ *A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše.* ²⁷ *Ale obyvatelé Jeruzaléma a jejich vůdcové Spasitele nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova proroků, která se čtou každou sobotu.* ²⁸ *Ačkoli na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, vymohli si na Pilátovi, aby ho dal popravít.*

- ²⁹ Když udělali všechno přesně tak, jak to bylo o něm v Písmu napsáno, snali jej z kříže a položili do hrobu. ³⁰ Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých... ³² My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, ³³ splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; **vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.'** (Sk 13:23-33; viz také Sk 4:23-31!)

Králové se tedy snažili, co mohli. Ovšem neuspěli. Nemohli uspět. Za Ježíšem stál Hospodin, který ho nakonec vyvedl z hrobu ven. Vzkřísil ho z mrtvých. A proč by to pro něj neučinil? Vždyť Ježíš – a nikdo jiný – je Božím Synem, kterého s Hospodinem pojí to nejpevnější pouto. Proto Žalm 2 pokračuje těmi známými slovy:

- ⁷ Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: "Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. ⁸ Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země. ⁹ Rozdrtiš je železnou holí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny." (Ž 2:7-9)

Tady už žalmista předjímá budoucí vládu Pána Ježíše, toho pravého Božího Syna (viz Mk 1:11; Žd 1:1-5), který bude vládnout celému světu, celému stvoření. Prorocky oznamuje, že Ježíš Kristus jednou naplno projeví své panování. Až přijde jeho čas, svou mocí a silou nastolí své věčné království. A zároveň zničí všechny své nepřátele. Ty, kteří si o sobě mysleli, že sami vládnu neomezenou mocí, a že se podle nich řídí celý běh tohoto světa – nezávisle na Bohu. Až přijde ten pravý čas, všichni do jednoho budou potrestáni za svou pýchu.

O té jeho přicházející vládě a konečném okamžiku lidských dějin slyšíme z knihy Zjevení:

- ¹¹ A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. ¹² Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. ¹³ Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴ Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. ¹⁵ Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. ¹⁶ Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů. (Zj 19:11-16; viz také Ž 11:15-18)

Kdo by před tímto Králem králů a Pánem pánů mohl obstát? Kdo by ho mohl vlastní silou a mocí porazit? Kdo by se mu mohl rovnat? Až jednou Kristus přijde, porazí všechny své nepřátele – bez ohledu na to, jak velikou moc za svého života měli. Bez ohledu na to, kolik lidí po celém světě jim leželo u nohou a ze strachu jim říkalo „pane“. Písmo nás ubezpečuje, že zvítězí Beránek, Pán Ježíš Kristus.

A zřejmě i proto Žalm 2 končí výzvou. Žalmista zvedá výstražně ukazováček. Varuje tyto mocné lidi:

- ¹⁰ Nuže, králové, mějte rozum, dejte na výstrahu, soudcové země! ¹¹ Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním. ¹² Líbejte syna, ať se nerozhněvá, ať na cestě nezhyne, jestliže jen málo vzplane hněvem. Blaze všem, kteří se k němu utíkají! (Ž 2:10-12)

Tedy: Máte ještě čas na změnu kurzu. Na obrácení. Přiblížte se ke Kristu, vstupte do vztahu s ním. Přestaňte ho nenávidět, začněte ho milovat. Podřídte se tomu královskému Synu – a dobře se vám nakonec povede.

Bratři a sestry, tato biblická píseň je stále aktuální!. Kolik sebevědomých, pyšných, boho-rovných a moci-chtivých lidí po světě stále běhá! Kolik lidí si myslí, že jsou skutečnými vládci – a na Boha se přitom snaží z vysoka kašlat. Ale všeho do času! Všeho do času! Tento stav nepotrvá věčně. Protože skutečnou moc má v ruce jedině Ježíš Kristus. A ten ji jednou s velikou okázalostí předvede.

4) Modleme se za ty, kteří mají moc – a sami nezapomínejme, že jsme voliči Krista

Ale co si z toho máme vzít my sami? Nám nezbyvá nic jiného, než se vytrvale modlit za tyto mocné lidi. Za všechny, kteří v tomto světě drží v ruce nějakou moc. Kterí ovlivňují životy druhých lidí. Dokud je čas, modleme se za ně. Přimlouvejme se u Boha: Ať jim dá moudrost a pokoru, aby správně nakládali s mocí, kterou jim svěřil. Modleme se ale ještě víc za to, aby oni sami patřili Pánu Ježíši Kristu.

Aby poznali Krista jako svého osobního Krále a Spasitele, kterému vděčí za svůj život a díky němuž se jim otevírá věčnost s Bohem. Aby nebyli do konce života Kristovými nepřáteli. Aby se stali jeho vědomými a radostnými služebníky. K tomu nás vede apoštol Pavel:

- ¹ Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimluvy, díkyvdání za všechny lidi, ² za vládců a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. ³ To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, ⁴ aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. (1Tm 2:1-3)

Bratři a sestry, co se nadávání na politiky týče: V této disciplíně nás ochotně zastoupí davy lidí. Když se ale my, křesťané, za ně nebudeme modlit, pak se za ně modlit nebude nikdo. V tom jsme nezastupitelní a nenahraditelní.

A ještě několik slov k volbě prezidenta. Poctivě, v souladu s naším dobrým vědomím a svědomím - vyberme a volme toho nejlepšího prezidentského kandidáta. Ale nejen to! Přimlouvejme se u Boha za našeho nového prezidenta – ať už to nakonec bude kdokoli. Ať z něj Bůh učiní opravdu moudrého člověka, aby správně reprezentoval naši zemi a užíval moc jemu svěřenou. Ale také: Modleme se za jeho duši. Aby našel Krista. Aby on sám v Kristu našel pravý život.

A my sami nezapomínejme na to, že jsme jednou provždy za svrchovaného vládců našich životů zvolili Ježíše Krista. Nebo ještě jinak: Že on si zvolil nás, abychom s ním žili, abychom ho milovali, abychom ho poslouchali a jemu sloužili – a to ne ze strachu, ale z radosti. Nezapomínejme na to, že Kristus je náš jediný a nejlepší král, kterému se nikdo z lidí nikdy nevyrovná. A tak:

- ²³ Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, ²⁴ s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království. Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte. (Ko 3:23-24)

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, vyznáváme, že tobě se skutečně žádný vládce nikdy nevyrovná. To všechno, co jsi pro nás učinil, to všechno, co pro nás připravuješ, nám nikdo z lidí nemůže dát, ani slíbit. My navíc věříme, že tvé sliby jsou pravdivé. A že se jednou dočkáme jejich naplnění. Kraluj nám, Kriste. Vládni v našich životech. Vládni mnohým lidem kolem nás – i těm, kteří mají v rukou moc. Dej, aby mohli moudře rozhodovat a vládnout. Aby mohli být spaseni. Do tvých rukou vkládáme i nadcházející volbu našeho prezidenta. A prosíme tě, aby náš nový prezident byl moudrý a pokorný člověk, který bude patřit tobě. Amen.*